

87

Milan Mlakar
Rim 67c
10000 Zagreb
OIB: 15352554995
falamm80@gmail.com
091-4683-000

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRIJEMNA RUKA U 14

10

Posl. broj: 87 St.-1795/2017

Primljeno iz ruke prijavitelja u 14

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

preko

Trgovački sud u Zagrebu

Trg J. F. Kennedyja 11

10000 Zagreb

Predato na poštovanje sudu preko

Pošta

Broj primjeraka

Vrijetajba

Primio: Q

U Zagrebu, 08. svibnja 2024.

Stečajni postupak: **Colosseum d.o.o. u stečaju**

OIB: 55152439360

Vlaška 75a

10000 Zagreb

ŽALBA NA RJEŠENJE O NAMIRENJU TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU OD 24.04.2024.

Posl. broj: 87 St.-1795/2017

Protiv Rješenja o namirenju pod gornjim brojem u zakonskom roku izjavljujem žalbu kao vjerovnik I. i II. reda iz svih zakonskih razloga:

- pogrešne primjene materijalnog prava
- pogrešnog i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja
- bitne povrede odredaba stečajnog postupka

Rješenje o namirenju na koje se izjavljuje žalba više izgleda kao Rješenje o utvrđenim tražbinama od točke 25 do 41.

Iako su stečajna upraviteljica i sutkinja stečajnog postupka bile upozorene nekoliko puta prije donošenja Rješenja o utvrđenim tražbinama da različni vjerovnik Partner banka d.d. nema potraživanja, što ističe i sutkinja u Rješenju pod točkom 39., one su bez ispitivanja i provjere tražbine priznale prijavljenu tražbinu Partner banke d.d. u punom iznosu koji je upisan u zemljišnim knjigama na dan isplate kredita u uvećanom iznosu od 665.000,00 EUR (kredit je iznosio 510.000,00 i bio otplaćen anuitetima i prodajom založnih nekretnina u roku od 5 godina).

Stečajna upraviteljica nije htjela ispitati i provjeriti prijavljenu tražbinu iako je to bila dužna po opisu svojih dužnosti iz Zakona o stečaju, a za to je imala na raspolaganju službenu dokumentaciju i poslovne knjige dužnika koje nije koristila.

Iz Rješenja o namirenju apsurdno je razvidno da Sud na kraju stečajnog postupka pri diobi stečajne mase ima sumnju u prijavljeni iznos razlučnog vjerovnika i zaključuje da nije u mogućnosti utvrditi točan iznos njegovog potraživanja. **Zar to nije bio posao koji je trebala obaviti stečajna upraviteljica prije ispitnog ročišta u suradnji sa sutkinjom prije donošenja Rješenja o utvrđenim tražbinama?**

Da je stečajni postupak vođen ispravno, danas pri donošenju Rješenja o namirenju sutkinja nebi trebala postavljati pitanja koja su se trebala riješiti na ispitnom ročištu. Sud navodi u obrazloženju Rješenja o namirenju da ne priznaje razlučnu tražbinu razlučnog vjerovnika i njegov izračun duga, a kojeg je već priznao u Rješenju o utvrđenim tražbinama i tako je vlastitom izjavom poništio Rješenje o utvrđenim tražbinama, a time i Rješenje Visokog trgovačkog suda PŽ-955/2021 koji je temeljem istog Rješenja potvrdio tražbinu razlučnog vjerovnika na krivim postavkama prvostupanjskog Suda. Iako Sud opisuje razloge za ne priznavanje duga, s druge strane ne daje rješenje i ne navodi radnju kako će utvrditi koliki je stvarni iznos duga i da li dug uopće postoji.

Dužnost Suda je bila da u ispitnom periodu na početku stečajnog postupka kontrolira rad stečajne upraviteljice i temeljem njezinoga nalaza utvrdi priznate tražbine i o tome donese rješenje. Svaka tražbina je trebala biti ispitana i provjerena i u obrazloženju rješenja o priznatim tražbinama njihova vjerodostojnost detaljno objašnjena.

Razlučna tražbina Partner banke u iznosu od 665.000,00 EUR je priznata temeljem vidljivog financijskog instrumenta osiguranja nad založnom nekretninom u javnim knjigama na ime kredita koji je banka isplatila dužniku na dan isplate kredita, a da se pri provjeri koju je Sud propustio učiniti nije uzelo u obzir da je dužnik otplaćivao dug punih 5 godina i u konačnici ga otplatio.

Sud konačno u Rješenju o namirenju daje veliku pažnju tražbini razlučnog vjerovnika kao i imenovanju pravog vjerovnika koji bi eventualno trebao dobiti razlučno potraživanje.

Sud je dobro zaključio da je protivno čl. 150. Stečajnog zakona Partner banka d.d. kao priznati razlučni vjerovnik nezakonito u vrijeme stečajnog postupka 15.02.2022. otuđila svoja potraživanja firmi DDM Reo Adria d.o.o. i to u vrijeme prodaje nekretnine na dražbi. Sud je nejasno i nedorečeno opisao tu nezakonitu transakciju i nije naveo kakve pravne posljedice nosi takvo otuđenje.

Iz Rješenja o namirenju evidentno je da Sud sumnja u prijavljeni iznos razlučne tražbine i njezin obračun koji je dostavljen Sudu temeljem Zaključka od 15.01.2024..

Sud navodi da razlučna potraživanja za vrijeme stečajnog postupka ne mogu biti otuđena od strane razlučnog vjerovnika Partner banke d.d. međutim u daljnjem tekstu obrazloženja razlučnog vjerovnika imenuje kao DDM Reo Adria d.o.o. i tako svojom izjavom dovodi stranke u zabludu tko je stvarni razlučni vjerovnik?

Žalitelj Milan Mlakar, bivši direktor dužnika Colosseum d.o.o., jamac platac kredita i vjerovnik I. i II. reda tvrdi da Partner banka d.d. nije razlučni vjerovnik niti vjerovnik II. reda budući je kredit koji je bio osiguran fiducijarno u potpunosti otplaćen što se financijskim vještačenjem dokazalo

(postoji nalaz i mišljenje sudskog vještaka za financije i bankarstvo Đure Lobaša koji Sud i stečajna upraviteljica posjeduju u svojoj arhivi ali su ga arogantno ignorirali na ispitnom ročištu). Da je Sud poklonio pažnju razlučnom potraživanju na ispitnom ročištu kao što to čini sada pri donošenju Rješenja o namirenju, otkrio bi na vrijeme da razlučni vjerovnik ne postoji i da nekretnina koja je prodana na dražbi ne pripada stečajnoj masi dužnika Colosseum d.o.o. u stečaju. Partner banka d.d. je imala fiducijarno založno pravo nad nekretninom kao instrument osiguranja plaćanja kredita odobrenog dužniku Colosseum d.o.o., a zbog nepodmirenih obveza iz Ugovora o kreditu 120-51-007007, isti je raskinula 15.12.2010. i time postala vlasnikom nekretnine.

Prijenos vlasništva u zemljišnim knjigama obavljen 15.02.2022. sa Partner banke d.d. na DDM Reo Adria d.o.o. je u stvari kupoprodaja nekretnine između Prodavatelja i Kupca što nema nikakve veze sa stečajnim postupkom dužnika Colosseum d.o.o. u stečaju.

Dakle Zaključak Suda od 24.02.2022. u kojem se nalaže stečajnoj upraviteljici, koja u tom trenutku više nije niti bila stečajna upraviteljica jer je izgubila licencu stečajne upraviteljice 02.10.2021., da proda nekretninu na dražbi je nenadoknadiivi propust Suda kao i priznavanje razlučne tražbine Partner banci d.d..

Da se ispitala i provjerila razlučna tražbina na ispitnom ročištu kao što se ispituje sada u Rješenju o namirenju, cijeli stečajni postupak bi izgledao potpuno drugačije budući je Partner banka d.d. sa priznatom razlučnom tražbinom postala najveći vjerovnik i svojim odlukama preglasala sve ostale vjerovnike koji su željeli sačuvati firmu i iz postojećeg ugovorenog poslovanja otplatiti dugove.

Partner banka d.d. je svoju razlučnu tražbinu u vrijeme dražbe nezakonito otuđila firmi DDM Reo Adria d.o.o., a Sud to nije spriječio iako je znao za transakciju koju sada u Rješenju o diobi naziva nezakonitom. Ujedno je dozvolio da dražbu vodi stečajna upraviteljica bez licence. Nakon saznanja o gubitku licence Sud je razriješio stečajnu upraviteljicu koja se godinu dana lažno predstavljala kao stečajna upraviteljica. Nakon unovčenja nekretnine na dražbi, Marija Tomeš - bivša stečajna upraviteljica će nakon razrješenja još godinu dana ucjenjivati Sud na način da ne želi predati dokumentaciju i financijska izvješća novoj stečajnoj upraviteljici ukoliko joj se ne isplati upraviteljska nagrada u iznosu od 32.323,46 EUR kao i troškovi knjigovodstva i konzultacija u iznosu od daljnjih 6.211,42 EUR. Kao stečajna upraviteljica bila je dužna voditi i srediti poslovne knjige što uključuje i knjigovodstvo. Prema tome dio nagrade stečajne upraviteljice odnosi se na vođenje knjigovodstva i stručnost u poslovanju i ne može se posebno naplatiti budući je knjigovodstvo radila upravo stečajna upraviteljica preko svoje firme Knjigovodstvo "Tomeš" u kojoj je ona jedini vlasnik i jedina zaposlena.

Iz gore navedenog podnositelj žalbe traži da drugostupanjski Sud poništi dio Rješenja o utvrđenim tražbinama koji se odnosi na utvrđenu razlučnu tražbinu Partner banke d.d. i tražbinu II. reda Partner banke d.d. u iznosu od 4.248.644,24 kn. Tražbine treba ispitati i provjeriti temeljem postojeće dokumentacije, pravno je obraditi i nakon toga temeljem izvršenih uplata ustanoviti pravo stanje duga dužnika. Upućivanje nezadovoljnog vjerovnika u parnicu koji želi osporiti tražbinu drugom vjerovniku je loš pravni lijek koji je Sud pogrešno propisao osporavatelju razlučne tražbine Milanu Mlaku jer se ovdje radi o nestručno obavljenom poslu stečajne upraviteljice i Suda što se ne može osporiti parnicom protiv vjerovnika.

Naložiti prvostupanjskom sudu da vrati razlučno pravo Partner banci d.d., obzirom da je otuđenje razlučnog duga Partner banke d.d. prema firmi DDM Reo Adria d.o.o. Sud proglasio nezakonitim.

Naložiti prvostupanjskom Sudu da rješenjem poništi prijenos prava vlasništva u zemljišnim knjigama koje je zabilježeno kao prijenos prava sa Partner banke d.d. na DDM Reo Adria d.o.o., a koji prijenos je izvršen temeljem otuđenja razlučnog potraživanja s Partner banke d.d. na DDM Reo Adria d.o.o. tijekom stečajnog postupka, a što je Sud proglasio nezakonitom transakcijom.

Zabraniti distribuciju sredstava bivšoj stečajnoj upraviteljici u iznosu od 6211,42 EUR na ime knjigovodstvenih usluga i konzultacija. Stečajna upraviteljica je bilo u sukobu interesa jer kao stečajna upraviteljica želi naplatiti upraviteljsku nagradu za posao u čijem opisu stoji pružanje knjigovodstvenih usluga. Iz njezinoga zahtjeva za nadoknadu troškova knjigovodstva i konzultacija razvidno ja da je to račun firme čija je vlasnica stečajna upraviteljica, ujedno i jedina zaposlena kao knjigovođa.

Iz toga proizlazi da za istu uslugu želi dvostruko namirenje.

Stečajna upraviteljica se pokazala kao nestručna osoba kojoj je jedino stalo da ostvari pod svaku cijenu stečajno-upraviteljsku nagradu putem što brže prodaje vrijedne nekretnine na dražbi što je jasno vidljivo kroz njezino ponašanje i borbu da joj se ta nagrada isplati što prije. Nije se lišila ni kaznenih djela u svom naumu pa je tako počinila kazneno djelo lažnog predstavljanja u vrijeme kad je izgubila licencu za obavljanje djelatnosti stečajne upraviteljice, a o tome nije obavijestila Sud.

Kad je saznala da je otkrivena i razriješenja dužnosti, radi još veće kazneno djelo ucjene i ne želi predati poslovnu dokumentaciju i financijska izvješća novoj stečajnoj upraviteljici dok joj sutkinja ne isplati nagradu. Ova ucjena je trajala godinu dana u kojem vremenu je Sud bio paraliziran u ovom stečajnom postupku. Protiv stečajne upraviteljice Marije Tomeš pokrenuta je kaznena prijava 15.10.2023.. Budući bi njezina nagrada bila isplaćena pod okriljem počinjenog kaznenog djela, Marija Tomeš ne zaslužuje nikakvu nagradu što Sud treba jasno definirati.

Podnositelj žalbe:

Vjerovnik I. i II. reda

Milan Mlakar

